

O mul arum speculum
Sperne quæso sæculum
Virtutes accumula,
Veri sponsi turmula.

Insistas luctamine
Diros hostes frangere.
Te Rex regum adjuvat,
Qui vel te desiderat.

Ipse tuum animum
Firmat contra zabalum,
Ipse post victoriam
Dabit regni gloriam.

Te decent delicæ,
Debentur divitiæ,
Tibi cæli curia
Servat bona plurima.

Christus parat nuptias
Miras per delicias,
Nunc expectes principem
Te servando virginem.

Interim monilia
Circumdes nobilia,
Et exornes faciem
Mentis purgans aciem.

Christus odit maculas,
Rugas spernit vetulas,
Pulchras vult virgunculas,
Turpes pellit feminas.

Fide cum turturea
Sponsum istum redama,
Ut tua formositas
Fiat perpes claritas.

Vivens sine fraudibus
Es monenda laudibus,
Ut consumas optima
Tui gradus opera.

Ne vacilles dubiâ
Inter mundi flumina,
Verus Deus præmia
Spondet post pericula.

Patere nunc aspera
Mundi spernens prospera,
Nunc sis crucis socia
Regni consors postea.

Per hoc mare naviga
Sanctitate grava,
Dum de nave prodeas
Sion sanctam teneas.

Sion turris cœlica
Bella tenens acria
Tibi fiet statio
Acto vitæ spatium.

Ibi Rex virgineus
Et Mariæ Filius
Amplectens te redamet
A mœrore relevet.

Parvi pendens omnia
Tentatoris jacula
Tunc gaudebis pleniter
Jubilando suaviter.

Stella maris fulgida
Virgo mater unica
Te conjunget Filio
Fœdere perpetuo.

Et me tecum trahere
Ne cesses precamine
Ad sponsum dulcissimum
Virginalem Filium.

Ut tuæ victoriæ
Tuæ magnæ gloriæ
Particeps inveniar
De terrenis eruar.

Vale casta concio
Mea jubilatio,
Vivas sine crimine,
Christum semper dilige.

Si hic liber utilis,
Tibi delectabilis,
Non cesses revolvere
Hunc in tuo pectore.

Ne more struthinio [*f. stru-*
Surripiat oblivio, *thinio*]
Et ne viam deseras
Antequam pervenias

Ejusdem Herradis ad easdem sorores tetrastichon. A Meminit Herradis Mabillonius in Annalibus Benedictinis his verbis : « Herradis abbatisa Montis Sanctæ Odiliæ scripsit Latina lingua *Hortum deliciarum* (sic librum ipsius vocant) ac virginibus Montis Sanctæ Odiliæ dicavit. » Vid. Mabillon. *Annal.* tom. II, p. 58, etc.

Ejusdem ad Christum distychon.

Esto nostrorum pia merces Christe laborum,
Nos electorum numerans in sorte tuorum.

CIRCA ANNUM DOMINI MCLXIX

JOANNES DIACONUS

NOTITIA

(FABRIC. *Biblioth. med. et inf. Lat.*, tom. IV, p. 70)

Joannes diaconus, Romanus, basilicæ Salvatoris patriarchii Lateranensis canonicus, circa ann. 1169 ad Alexandrum III pontificem scripsit *De ecclesia Romana Lateranensi* librum quem præcepto Joannis prioris et fratrum ejusdem ecclesiæ ait se de Sanctis sanctorum ex archivo renovasse. Edidit Mabillonius in appendice ad libellos Ordinis Romani, t. II *Musei Italici*, p. 560-576. — Hic Joannes appellari Junior potest ut distinguatur ab alio cognomine, et quidem scriptore celebri, qui Joannis VIII pontificatu floruit. Fuit et alius Joannes diaconus, sed Neapolitanus, qui librum *De gestis urbis suæ episcoporum* ineunte sæculo sono scripsit.